

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

2. travnja 2019.*

„Javna služba – Ugovorno osoblje – Ugovor na neodređeno vrijeme – Članak 47. točka (c) podtočka i.
Uvjeta zaposlenja – Otkaz uz otkazni rok – Razlozi za otkaz – Prekid odnosa povjerenja –
Interes službe – Očita pogreška u ocjeni – Dužnost brižnog postupanja – Načelo dobre uprave –
Članci 30. i 41. Povelje o temeljnim pravima – Prethodno postupovno pitanje – Objava na internetu
dokumenata uključenih u spis postupka pred Opći sudom – Članak 17. Pravilnika o osoblju”

U predmetu T-492/17,

Stephan Fleig, bivši član ugovornog osoblja Europske službe za vanjsko djelovanje, sa stalnom adresom u Berlinu (Njemačka), kojeg zastupa H. Tettenborn, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD), koju zastupa S. Marquardt, u svojstvu agenta,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a radi, kao prvo, poništenja odluke od 19. rujna 2016. kojom je direktor uprave „Ljudski resursi” ESVD-a, djelujući u svojstvu tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu, otkazao tužiteljev ugovor o radu s učinkom od 19. lipnja 2017. i, kao drugo, naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog te odluke,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: I. Pelikánová, predsjednica, P. Nihoul i J. Senningsen (izvjestitelj), suci,

tajnik: S. Bukšek Tomac, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 4. prosinca 2018.,

donosi sljedeću

Presudu¹

[omissis]

* Jezik postupka: njemački

¹ Objavljuju se samo one točke presude čije objavljivanje Opći sud smatra potrebnim.

Pravo

[*omissis*]

Objava na internetu određenih dokumenata koji su već uključeni u spis postupka pred Opći sudom

- 138 Dopisom od 30. listopada 2017., tužitelj je obavijestio Visoku predstavnicu Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku o svojoj namjeri da objavi, na internetu, određen broj dokumenata koji se na njega odnose, odnosno sve priloge priložene prigovoru i zahtjevima iz točke 87. ove presude kao i tužbi pred Službeničkim sudom iz točke 24. ove presude. Tu informaciju predstavilo se kao da je obuhvaćena člankom 17.a stavkom 2. prvim podstavkom Pravilnika o osoblju.
- 139 Nakon dopisa koji je ESVD uputio tužiteljevu savjetniku u odgovoru na taj prvi dopis, tužitelj je 13. studenoga 2017. uputio drugi dopis Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, tvrdeći da su predmetni dokumenti već objavljeni 2013. godine jer su dostavljeni organizaciji koja nije precizirana, kao i na adrese „osam različitih osoba”, među kojima i njegovoj majci. To objavljivanje bilo je zakonito, jer je za njega zatraženo odobrenje 27. ožujka 2013. i jer se ESVD nije usprotivio toj objavi. Navedeni dokumenti objavljeni su na tužiteljevoj internetskoj stranici uz pomoć osoba povezanih s njegovom majkom.
- 140 Dvama dopisima od 17. i 24. studenoga 2017., ESVD je među ostalim naveo tužitelju da je objava određenih dokumenata koje je on predstavio kao priložene svojoj tužbi u ovom postupku povreda načela povjerljivosti sudskog postupka koji je u tijeku.
- 141 Nakon što je tužitelju dostavljeno pismo ESVD-a od 4. prosinca 2017. kojim se Opći sud obavještava o činjenicama iz točaka 138. i 139. ove presude (vidjeti točku 34. ove presude) i objavi različitih dokumenata do koje je došlo u međuvremenu, tužitelj je s tim u vezi podnio očitovanja u replici.
- 142 Tužitelj smatra da predmetna objava nije nezakonita. Naime, uzvraća da su predmetni dokumenti prethodno zakonito objavljeni, jer mu je ESVD prešutno odobrio zahtjev koji je u tu svrhu podnio 27. ožujka 2013., s obzirom na to da mu se nije usprotivio u roku od trideset radnih dana iz članka 17.a stavka 2. drugog podstavka Pravilnika o osoblju. Stoga, okolnost da su ti dokumenti dostavljeni u okviru kasnijeg sudskog postupka ne može dovesti do ponovne uspostave njihove povjerljivosti koju su izgubili.
- 143 ESVD osporava osnovanost tužiteljevih argumenata.
- 144 Tužitelj priznaje da su na internetu objavljeni dokumenti koje je on dostavio u okviru ovog postupka, odnosno određeni dokumenti koje je priložio dvama zahtjevima na temelju članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju koji su podneseni 20. i 24. ožujka 2013., te registrirani pod brojevima D/227/13 i D/233/13, pri čemu se potonji odnosi na događaje vezane za postupanje s njegovom medicinskom dokumentacijom. Bez obzira na to što je potvrdio da tu objavu, iako je do nje došlo na njegovoj vlastitoj internetskoj stranici, nije izvršio on sam, nego neidentificirane osobe kojima je njegova majka prosljedila predmetne dokumente, tužitelj priznaje da su ti dokumenti njegovim posredstvom izašli iz sfere stroge povjerljivosti u kojoj su se prvotno nalazili. Međutim, on tvrdi da je taj izlazak bio zakonit i da je predstavljao objavu tih dokumenata.
- 145 Treba napomenuti da članci 17. i 17.a Pravilnika o osoblju imaju različite ciljeve, koje tužitelj miješa. Naime, navedeni članak 17. odnosi se na to da je svakom dužnosniku ili službeniku zabranjeno otkrivati bilo kakve nejavne informacije, bez obzira na to jesu li zabilježene na tvrdoj podlozi, čije je poznavanje povezano s obavljanjem dužnosti tog dužnosnika ili službenika, ako mu prethodno nije dano odobrenje. Ta zabrana vrijedi i nakon prestanka obavljanja dužnosti. Navedeni članak 17.a, sam

po sebi, odnosi se na objavljivanje bilo kojih tekstova, koji se među ostalim odnose na rad, na istraživanje ili na mišljenja, koji su povezani s radom Unije. Na takvo objavljivanje primjenjuje se posebna zaštita na temelju slobode izražavanja, uz izuzeća predviđena u tom članku i koja se odnose na poštovanje načela odanosti i nepristranosti, dostojanstvo službe i zabranu otkrivanja informacija čije je poznavanje povezano s obavljanjem dužnosti, i na njega se primjenjuje poseban postupak odobrenja u okviru kojeg se nedavanje odgovora u okviru trideset radnih dana smatra implicitnim odobrenjem.

- 146 U ovom predmetu, zahtjev za odobrenje koji navodi tužitelj, odnosno dopis koji je on 27. ožujka 2013. uputio ESVD-u, iako se u njemu uputilo na članak 17.a Pravilnika, u stvarnosti se odnosio na, prema svojem izričitom tekstu, ali i s obzirom na svoj sadržaj, otkrivanje informacija, koje je uređeno člankom 17. Pravilnika o osoblju. Stoga, suprotno njegovu mišljenju, nedostavljanje odluke u roku od trideset radnih dana ne smatra se nepostojanjem implicitnog prigovora. Naime, budući da se na taj zahtjev primjenjuje članak 90. stavak 1. Pravilnika o osoblju, na način da tijelo ima rok od četiri mjeseca za donošenje odluke, nepostojanje odluke u tom roku smatra se implicitnom odlukom kojom se zahtjev odbija.
- 147 Iz spisa proizlazi da je ESVD odgovorio na tužiteljev zahtjev za odobrenje dopisom od 5. svibnja 2013., odnosno u roku od četiri mjeseca iz članka 90. stavka 1. Pravilnika o osoblju. U tom pismu, koje je započelo kratkim izlaganjem u vezi s opsegom članka 17.a Pravilnika o osoblju, ESVD je samo odobrio otkrivanje predmetnih dokumenata kako bi tužitelju omogućio da dobije pomoć u vezi s njegovom medicinskom dokumentacijom. S obzirom na načelo povjerljivosti iz članka 17. Pravilnika o osoblju, to odobrenje treba usko tumačiti. Stoga, u kontekstu tužiteljeva zahtjeva i odgovora koji mu je upućen, bilo je isključeno svako otkrivanje uključenih dokumenata koje nije bilo usko povezano s tužiteljevom osobnom pomoći u okviru njegove medicinske dokumentacije, na socijalnom, zdravstvenom, psihološkom ili pravnom planu. U slučaju sumnje, na tužitelju je da kod ESVD-a provjeri je li zatraženo otkrivanje uistinu obuhvaćeno ograničenim odobrenjem koje je dobio. Tomu je još više tako jer je navedeno odobrenje bilo popraćeno podsjećanjem na njegove zakonske obveze, osobito na obvezu suzdržavanja od neodobrenog otkrivanja informacija primljenih u okviru njegova rada i poštovanja načela odanosti i nepristranosti.
- 148 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da tužitelj ne može ni na koji način valjano opravdati objavljivanje na internetu svih ili dijela dokumenata obuhvaćenih njegovim zahtjevom od 27. ožujka 2013. upućivanjem na taj zahtjev i koji su stoga vezani samo za taj zahtjev.
- 149 Tužitelj se ne može ni valjano pozivati na odobreno otkrivanje tih dokumenata kvalificiranim osobama da bi mu se osigurala osobna pomoć kako je opisana u točki 147. ove presude da bi tvrdio da su ti dokumenti objavljeni prije pokretanja ovog postupka i da se zbog toga na njihovo podnošenje u okviru ovog postupka ne primjenjuje obveza neotkrivanja povezana s dokumentima i pismenima koji su dio sudskog postupka.
- 150 Naposljetku, tužitelj ne može valjano isticati da je objava predmetnih dokumenata bila djelo njegove majke ili s njom povezanih osoba. Naime, osim činjenice da je malo vjerojatno da su predmetni dokumenti objavljeni na njegovoj vlastitoj internetskoj stranici uz pomoć trećih osoba, barem ne bez njegova pristanka, prosljeđivanje tih dokumenata njegovoj majci je povreda uvjeta odobrenja koje mu je dano. Usto, čak i u slučaju da dužnosnik ili službenik redovito prosljeđuje trećoj osobi povjerljiv dokument uz primjenu odobrenja za otkrivanje, on se mora uvjeriti da će ta treća osoba i sama poštovati uvjete tog odobrenja. Stoga, čak i pod pretpostavkom da je do samog objavljivanja došlo bez sudjelovanja tužitelja, treba ipak zaključiti da je, prelaženjem granica odobrenja za otkrivanje koje mu je dodijeljeno, on objektivno stvorio rizik da će doći do tog objavljivanja i da je u njega uključen (vidjeti u tom smislu rješenje od 16. ožujka 2016., *One of Us i dr./Komisija*, T-561/14, neobjavljeno, EU:T:2015:917, t. 58. i 59.).

- 151 Treba podsjetiti da je situacija u kojoj jedna osoba otkrije postupovnu dokumentaciju trećim osobama - kada ti dokumenti nisu bili proslijeđeni radi obrane predmeta - zloraba postupka (vidjeti presudu od 14. studenoga 2012., Nexans France i Nexans/Komisija, T-135/09, EU:T:2012:596, t. 108. i navedenu sudsku praksu). To je tim više tako kada je takva dokumentacija objavljena, kao u ovom predmetu.
- 152 Tu zlorabu postupka treba uzeti u obzir na razini troškova, jer je taj događaj doveo do toga da je nužno posebno priopćenje i dodatna očitovanja (vidjeti u tom smislu presudu od 17. lipnja 1998., Svenska Journalistförbundet/Vijeće, T-174/95, EU:T:1998:127, t. 139.).
- 153 Stoga, troškove povezane s tom zlorabom postupka treba dosuditi na teret tužitelja.

Troškovi

- 154 Na temelju članka 134. stavka 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, treba mu naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu ESVD-a, uključujući troškove povezane s prethodnim postupovnim pitanjem iz točaka 138. do 153. ove presude.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (prvo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Stephanu Fleigu nalaže se snošenje troškova.

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 2. travnja 2019.

Potpisi